

Діяльність міліції є гласною. Вона інформує органи влади і управління, трудові колективи, громадські організації, населення і засоби масової інформації про свою діяльність, стан громадського порядку та заходи щодо його зміцнення. В той же час місцева громада не має доступу до інформації про чисельність органів внутрішніх справ, які діють на відповідній території, про обсяги їх фінансування, матеріально-технічного забезпечення, рівня професійної підготовки особового складу. Місцева громада не може впливати на вирішення кадрових питань щодо призначення керівника органу внутрішніх справ. Не реалізована ідея створення в Україні місцевої міліції.

Можна зробити висновок, що територіально громада, всупереч задекларованому праву самостійно вирішувати питання місцевого значення, відсторонена від вирішення питань, пов'язаних із захистом своїх прав та інтересів через систему органів публічної влади, зокрема органів внутрішніх справ. Одним із ефективних засобів реалізації такого права може стати нормативно визначена можливість доступу громади до інформації про обсяг і види публічного ресурсу, який надається органам внутрішніх справ для забезпечення їх діяльності, та контролю за ефективним використанням такого ресурсу цими органами.

Список використаних джерел:

1. Конституція України // Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР – Відомості Верховної Ради України від 23.07.1996 – 1996 р., № 30, стаття 141
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» // Відомості Верховної Ради України від 25.06.1997 – 1997 р., № 24, стаття 170
3. Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» // Відомості Верховної Ради України від 19.04.2002 – 2002 р., № 16, стаття 115
4. <http://city.kp.km.ua/i№dex.htm>.

Калиновський Богдан Валерійович

*заступник начальника кафедри
конституційного та міжнародного права
Київського національного університету
внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

Реформування організації та взаємодії місцевої публічної влади

На даний час розвитку України існує досить гостра потреба системного реформування організації місцевої публічної влади. Одним із складних питань залишається взаємодія органів та посадових осіб місцевого самоврядування із правоохоронними органами. Слід визнати, що заходи із здійснення адміністративної, адміністративно-територіальної, ряду інших структурних реформ на рівні територіальної організації влади не дали конкретних результатів. І сьогодні продовжуються пошуки шляхів, механізмів трансформаційних процесів, при цьому висвітлюється різне бачення соціально-економічних, конституційних, законодавчих перетворень як у муніципальному середовищі, так і в державних владних інституціях. Існує точка зору, що проведення змін стримували, зокрема, виборчі перегони 2004-2007 рр., складний і суперечливий процес конституційної реформи, зміна політичної конфігурації влади, боротьба за владні повноваження між Президентом, Верховною Радою та Кабінетом Міністрів України. Позиція політичних сил, які мають реальну владу значною мірою різняться у питанні реформування місцевої публічної влади та правоохоронної системи.

Слід наголосити, що фактично всі впливові політичні сили погоджуються з необхідністю проведення другого етапу конституційної реформи щодо засад територіального устрою, організації місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування. Саме неузгодженість і суперечність в цих питаннях заважає системно запрацювати механізму місцевої влади.

Національна політика місцевого і регіонального розвитку є цілеспрямованою, продуманою системою заходів, які здійснюються державою, регіональними органами управління та органами місцевого самоврядування для забезпечення ефективного управління

політичним, економічним і соціальним розвитком окремих регіонів та територіальних громад. Ця політика є важливим інструментом захисту національних інтересів, державного будівництва, розвитку адміністративно-територіального устрою, забезпечення стабільного економічного зростання, ефективного використання наявних матеріальних, природничих, енергетичних і трудових ресурсів, активізації зусиль місцевих органів влади, спрямованих на забезпечення поступу окремих регіонів та громад.

Реформа місцевої публічної влади покликана забезпечити єдині, гарантовані Конституцією, законами і державою стандарти якості і рівня життя у всіх регіонах країни, а вони сьогодні значною мірою різняться. Слід визнати, що різниця у рівні життя людей лише посилюється. Загальнодержавним центром, який притягує до себе фінанси і матеріальні та людські ресурси, залишається сьогодні Київ. Ключовою метою регіональної та муніципальної політики є створення умов для всебічного розвитку системи місцевого самоврядування, зміцнення його правових, фінансово-економічних та організаційних основ. І на цій основі підвищення ефективності та якості надання послуг населенню.

При сучасних умовах розвитку України, переконані що необхідно переосмислити увесь попередній досвід розробки та реалізації регіональної та муніципальної політики, звернувши першочергову увагу на визначення пріоритетів, підтримку горизонтальних зв'язків. Слабким місцем регіональної та муніципальної політики є механізм моніторингу (контролю) та оцінювання стану та перспектив розвитку регіонів і територіальних громад. Не зволікаючи часу ухвалити також закони про делегування повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, про право комунальної власності та управління об'єктами комунальної власності і спільної власності територіальних громад.

Важливим питанням ефективності взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами і громадськими організаціями є розвиток кадрового потенціалу управлінців. Є необхідність реформувати систему професійної підготовки нової генерації державних службовців і посадових осіб, які б відзначалися: професійними вміннями і навичками, що включають спеціальні знання, аналітичні здібності у певних напрямках роботи, що включають спеціальні знання, аналітичні здібності у певній сфері та майстерність застосування інструментів муніципального і державного менеджменту, включаючи здатність відстоювати права та свободи людини і громадянина, запроваджувати цінності демократичної, правової, соціальної держави та громадянського суспільства.

Очевидно, що досягнення цілей нової регіональної і муніципальної політики буде неможливим без запровадження механізмів подолання регіональної диспропорції. Основними шляхами при цьому є: завершення формування нормативно-правової бази щодо нових механізмів стимулювання розвитку регіонів, відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів»; організація пілотних проектів у сфері укладення угод щодо регіонального розвитку і взаємодії різних державних і недержавних інституцій; підготовка на державному і регіональному рівнях моніторингу міжрегіональної та внутрішньо-регіональної диференціації; проведення моніторингу показників розвитку регіонів, районів і міст обласного значення для визначення шляхів розвитку територій.

Камишов Олександр Леонідович
*викладач кафедри кримінального права
 та кримінології Дніпропетровського
 державного університету внутрішніх справ*

Залучення громадськості до запобігання злочинності: історико-правовий аспект

Побудова правової української держави на сучасному етапі потребує удосконалення переважної більшості суспільних відносин і, в тому числі, відносин, що складають зміст громадського порядку у сфері запобігання злочинності громадськими формуваннями. Вирішення проблеми попередження і припинення правопорушень, що вчиняються в громадських місцях значною мірою залежить від рівня організації взаємодії між правоохоронними органами держави та громадськими формуваннями з охорони громадського порядку.

Криміногенна ситуація, особливо в умовах економічної кризи, залишається одним з